

Een bruisende stad

■ Niet alleen Brussel, maar ook Oostende was toen nog een bruisende stad. Toen, dat was rond de jaren 20, en the place to be was de omgeving van de kursaal, de Leopold II-laan, het Wapenplein — sommige mensen spreken nog van de 'Grote Markt' — , de Langestraat, de omgeving van het oude station en het Hazegras. Prentkaarten uit die tijd zijn daar getuige van.

Huurkoetsen en taxi's wachten op cliënteel.

Een grote drukte tussen kursaal en Leopold II-laan in het Oostende van de jaren 20.

Vooraf de Langestraat, inmiddels tot Monacoplein omgedoopt, en de omgeving van de kursaal waren geëerde trekpleisters. Op de prentkaart uit de Belle Epoqueperiode ziet men een drukte van jewelste. Er zijn ook verkopers van vers fruit en bloemen te zien, alsook koetsiers en taxi's, die regelmatig klanten hadden. Op een van de prentkaarten ziet men ook twee mannen die aan de tramsporen werken, terwijl heel wat wandelaars en koetsen over de Van Iseghemlaan lopen.

Die drukte was ook vooral toe te schrijven aan het feit dat er in de Langestraat en de Van Iseghemlaan heel wat pensions, hotels en restaurants gevestigd waren. Om maar een idee te geven, aan het begin van de Langestraat

kon men in die tijd toch wel een 16-tal hotels tellen, dan zijn daar de overige horecaken niet bijgeteld. In de Van Iseghemlaan was dat niet anders.

De prentkaarten bewijzen

duidelijk dat Oostende aan het begin van de 20ste eeuw een bruisende stad was en niet alleen 's avonds of 's nachts, maar ook overdag. Verder zullen ouders en grootouders kunnen getuigen

dat ook niet alleen de omgeving van kursaal en Langestraat of Van Iseghemlaan druk bezocht was, maar ook de zeedijk en het strand waren trekpleisters.

(Omer Vilain)